Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36452
Copyright: Melk, Benediktinerstift

magno repletus est gaudio. Exturnc
repit beatus epiphanius suscape fides qui
ad cōdūsionē uenerant. atq; in puo tēpore
edificauit grande monasteriū Diabolus
aut qui semp inuidet seruis dei. in figu
ut se in habitū monachi Quem ut uidit
quidam ex fribus. pradens adorauit eum
Qui statim ingressus meum. cepit gra
uiter uerare. ita ut totū monasterium
conturbaret. Beat epipham si ibi erat
tunc. sed cum ei nūciatū fuisset statū ueni.
Ulor ut eum uidit demon uementē. con
tinuo eriens aufugit. non sufferens eius
Leo ferocissimus uirta psentiam
uiam pgentibus ad monasteriū mane
bat. qui omnibus pteruntib infestus e
rat. alios enecans sufferebat. bibens sāg
uinem abibat. alios unguibus arpara
bat. alios morsibus rodens extinguebat
Contra hunc beatus epiphanius signo
crucis munitus egressus xi nomine iuo
cato. solo uerbo eum interfecit. Extūc
repit sacras scripturas exponere beat epi
pham Quod ut audiuit alter epiphani
edissene urbis philosophus preerit ad eum.
et multa conferens cū eo. ad diuino famine
est uirtus. quia uerba beati epiphanij
erant lux. alterius epiphanij aut tenebre
densissime erant. luce in rethorica et phi
losophia esset pitissim. Qui dixit sco epi
phanio Volo hic habitare tecum Cui respō
dit. libentissime animo te suscipiam Qui
ait. Omis libros artis mee uolo huc ad
ducere. Et ille. Et hec supplicit tibi xrcdo
Subuinxit philosph epipham Calist
discipul meus uolo ut mecū hic maneat
Cui scs epipham Hec in pomnia e delec
tabile Erat aut calistus filius etij pferti
urbis rome Qui cū abisset attulit os
libros artis sue. nec non et calistū disci
pulum suū. et multas diuitias domus
sue Habitauit aut in spandrio cū sancto
epiphanio p multa tempa semp cōferētes
et cōtionantes nūquā ad cōsensū puenerūt
quia ut dixim uerba scī epiphanij erant
diuina. philosophi aut plena tenditulis
et silogismis. pterea semp discordabant
Quidam homo demoniū habuit a
cerrimū. cui psommū apparens
beatus epipham dixit Veni ad me in spam
drium et cohabita mecū. et curabo te. Quē
interrogans quis esset respondit. Ego sum
epipham ex fenice palestine puincie. Q
cum abisset statim curat est. et ex tunc ha
bitauit cum eo. Inferens aliquādo epiphi
nius scs cū epiphanio philosopho. uenit
quis immūdū habens demoniū tā acerri
mum ut aseraginta fortissimis uiris tra
heret Cum aut introissent in monasteriū
subito tremefacti fugerūt. etiā philosoph
epipham cum discipulo suo calisto. Bts
uero epipham occurit ei intrepid. et manū
sua absoluens omnia uincula eius. pre
pit ei ut qescere Tunc abiit ad philoso
phū. ubi se abscondera et eduxit eū foras
ammonēs ut nichil timeret Silr et omis
fides Cum aut consedissent omis simul.
dixit scs epipham philosopho epiphanio.
Ecce nunc kme temp est ut pbem q per
tanta tempa contentionati sum Egre
dere tu cum omibus libris artis tue. et inuo
ca omis deos tuos. et sana demoniati istum
et ego redā silogismis tuis. et credā et adora
bo deos tuos Si aut tu hec non potueris fa
cere inuocabo ego xpm crucifixū. et si saluat
fuerit. in nomine eius. crede tu deo meo et
cole eum Hec audiens philosph epiphi
nius. pinct inhit sententia aut Si ego
hunc sanū uidero. nulla dubietas remane
bit mis mee Tunc arripuit eū diabolus